

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

371.16

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A fővárosi oktatószemélyzet
nagygyűlése*

Forrás:

*Népszava**Bp.*

(Hely)

1917 *IX* 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A fővárosi oktatószemélyzet nagygyűlése.

*

Egyenlő elbárást kívánnak az állami tisztviselőkhöz és a közigazgatási alkalmazottakhoz.

Csütörtökön délután 5 órakor a Kertész-utcai polgári iskola tornatermében nagygyűlést tartottak a fővárosi iskolák tanárai és tanítói. Mindenekelőtt újra szervezték régi egyesületüket, a Budapesti Oktatószövetséget, amely magában foglalja az összes tanítószemélyzetet, az óvónőktől a középiskolai tanárokig.

Gergely István nyitotta meg a gyűlést, amely Zsigány Zoltán előadása alapján vita nélkül, egyhangulag elfogadta az újjászervezésre vonatkozó előterjesztéseket és megválasztotta elnöknek Zsigány Zoltán polgári iskolai igazgatót, társelnöknek Somogyi Béla felsőkereskedelmi iskolai tanárt és Berényi Irma elemi iskolai tanítónőt, főtitkárnak pedig Halász Bernát tanárt.

A közgyűlés legfontosabb tárgya: a tanítószemélyzet anyagi helyzetének sürgős javítására vonatkozó kívánságok. Somogyi Béla előadó ismertette részletesen a tárgyat. Határozati javaslatot terjesztett elő, amely szerint az oktató személyzet a jelen pillanatban nem kéri az általános fizetésrendezést, hanem csak olyan részleges javításokat kér, amelyeket az állami tisztviselők már megkaptak a juniusi indemnitási törvényben, a fővárosi közigazgatási tisztviselői pedig a legutóbbi statusrendezésben. A legfőbb kívánságok: a várakozási időnek három évre való leszállítása minden fizetési

fokon és visszamenőleg egész szolgálati időre; továbbá a legalsó fizetési fok eltörlése, illetőleg az ideiglenes alkalmazottak számára való átengedése és egy új felső fizetési fok beállítása; végül az előmeneteli viszonyok javítása új igazgatói, címzetes igazgatói és főigazgatói állások szervezése által.

Az előadó kimutatta, hogy e háború folyamán az illetékes hatóságok önként, a maguk kezde-
ből semmiféle támogatásban nem részesítették az oktató személyzetet. Mindent kérni kellett, minden támogatásért és javításért valóságos harcot kellett folytatni. A tanítószemélyzet a háború folyamán megtanulhatta — ugymond —, hogy ebben az országban két nemzet él: a nagyobbik nemzet, a hasznos munkások nemzete, amely vért és verítéket áldoz a hazáért és a kisebbik, a munka nélkül élők és paraziták nemzete, a ház- és földjáradék munka nélküli haszonélvezői, a kartelek urai és a különféle közvetítők... és ez a kisebbik nemzet a nagyobbiknak a vérből és veritékből aranyat csinál. A kizsákmányolók nemzetének étvágyát és lelketlenségét a háború hatalmasan fölfokozta, a dolgozók nemzetének szenvedéseit pedig végtelemül megnövelte. A dolgozó emberek most megtanulhatták, hogy köztük és a vérből-veritékből aranyat csinálók között állandó harc folyik és e harcra szervezkedni kell. A fizikai munkások ezt már rég megtanulták és e szerint cselekednek, most a szellemi munkások is lépjenek a szervezkedés útjára és iparkodjanak így kivívni azt, ami őket megilleti. A tanítók pedig ezzel be nem érve, tanítványaik lelkebe is oltásuk be ezt az igazságot.

Az előadó nagy éljenzéssel fogadott beszéde után Biró Károly tanár, Székely László igazgató és még számosan szóltak az előterjesztett

javaslatához, amelyet a közgyűlés egyhanguan elfogadott. Kimondta a közgyűlés azt is, hogy a háborús pótlék dolgában csatlakozik az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete mozgalomához, ezen egyesület október 7-iki közgyűlésén elnökségével képviselteti magát és tagjait fől-szólítja a közgyűlésen való megjelenésre. Az elfogadott határozat alapján készülő memorandumot meg fogják küldeni a törvényhatósági bizottság összes tagjainak és küldöttség útján fogják átadni a polgármesternek meg a közoktatási ügyosztály vezetőjének.